

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์ในจังหวัด
เชียงใหม่

ผู้เขียน นายวสันต์ ยศสมแสน

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ.ดร. ศศิเพ็ญ พวงสายใจ

ประธานกรรมการ

รศ. พรทิพย์ เชียรธีรวิทย์

กรรมการ

อ. กันต์สินี กันทะวงษ์วาร

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ประการ คือ ประการแรกเพื่อศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างของกลุ่มออมทรัพย์สี่จังหวัดที่ประสบผลสำเร็จในระดับดีและกลุ่มที่ควรปรับปรุง ประการที่สองเพื่อศึกษาถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์ และประการที่สามเพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ที่มีต่อการดำเนินงานของกลุ่ม โดยมีกรอบแนวคิดในการศึกษาว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์มาจาก ปัจจัยด้านสมาชิก ปัจจัยด้านคณะกรรมการ และปัจจัยด้านหน่วยงานสนับสนุน การศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มออมทรัพย์บ้านสันตน์ม่วงใต้เป็นตัวแทนของกลุ่มออมทรัพย์ที่ประสบผลสำเร็จและใช้กลุ่มออมทรัพย์บ้านป่าสาเป็นตัวแทนกลุ่มออมทรัพย์ที่ควรปรับปรุง ข้อมูลได้จากกลุ่มสมาชิกของกลุ่มออมทรัพย์กลุ่มละ 100 คน กลุ่มคณะกรรมการบ้านสันตน์ม่วงใต้ 10 คนและกลุ่มคณะกรรมการบ้านป่าสา 13 คน และกลุ่มหน่วยงานสนับสนุนคือ สำนักงานพัฒนาชุมชนและธนาคารออมสิน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ส่วนการวัดความพึงพอใจใช้สถิติการวัดระดับแบบลิเคทสเกล

การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างระหว่างกลุ่มทั้งสอง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันมากนักในด้านโครงสร้างคณะกรรมการและโครงสร้างการบริหารงาน ผลการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ของกลุ่มออมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่เกิดจากปัจจัยด้านสมาชิกของกลุ่มออมทรัพย์ในการศึกษาคั้งนี้ ได้พิจารณาใน 5 ประเด็น ประกอบด้วย ระดับการศึกษา การใช้บริการ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มออมทรัพย์ การมีส่วนร่วมของสมาชิก และสิ่งที่ต้องการของสมาชิก พบว่า ระดับการศึกษาของสมาชิกบ้านสันตน์ม่วงได้และบ้านป่าสาส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า สมาชิกบ้านสันตน์ม่วงได้ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มออมทรัพย์มากกว่าสมาชิกบ้านป่าสา การใช้บริการ พบว่า สมาชิกทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันในระดับการไปใช้บริการฝากถอนกับกลุ่ม และการมีส่วนร่วมของสมาชิก พบว่า สมาชิกบ้านสันตน์ม่วงได้มีส่วนร่วมของสมาชิกอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าสมาชิกบ้านป่าสา

ผลการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่เกิดจากปัจจัยด้านคณะกรรมการ ในการศึกษาคั้งนี้ ได้พิจารณาใน 4 ประเด็น ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มออมทรัพย์ การปฏิบัติงาน และบริหารกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบ้านสันตน์ม่วงได้และบ้านป่าสา ส่วนใหญ่ มีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มออมทรัพย์ของคณะกรรมการบ้านสันตน์ม่วงได้มีมากกว่าคณะกรรมการบ้านป่าสา การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ พบว่า การปฏิบัติงานของคณะกรรมการบ้านสันตน์ม่วงได้มีการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มออมทรัพย์บ้านป่าสา การบริหารงาน พบว่า กลุ่มบ้านสันตน์ม่วงได้มีการบริหารงานที่ดีกว่ากลุ่มออมทรัพย์บ้านป่าสา

ผลการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ที่เกิดจากองค์กรที่สนับสนุนทั้ง 2 องค์กร พบว่า ไม่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์

ผลการศึกษาความพึงพอใจของสมาชิก ในการศึกษาคั้งนี้พบว่า สมาชิกของกลุ่มออมทรัพย์ที่ประสบผลสำเร็จในระดับดีมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของกลุ่มในระดับที่สูงกว่าสมาชิกของกลุ่มออมทรัพย์ที่ควรปรับปรุง สำหรับปัญหาและอุปสรรค พบว่า ทางการค้าเงินงานกลุ่มออมทรัพย์ของทั้งสองกลุ่ม พบว่า สมาชิกยังขาดวินัยทางการเงินคือ ส่งเงินค่าหุ้นล่าช้าและชำระหนี้ล่าช้า นอกจากนั้น ยังนำเงินกู้ยืมจากกลุ่มไปใช้ผิดวัตถุประสงค์

Independent Study Title An Analysis of Key Success Factors of Saving Groups
in Chiang Mai Province

Author Mr. Wasun Yoatsomsaen

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Sasipen phuangsaichai Chairperson

Assoc. Prof. Porntip Tianteerawit Member

Lect. Kansinee Kantaewongwarn Member

ABSTRACT

There are three objectives for this study. First is to compare the organizational structure between the saving group with satisfactory success and that still need improvement. Second is to identify factors contributing to the group's success. And third is to assess the member's satisfaction of the saving group with group's operation. It was conceptual framework that the factors contributing to the success of saving groups included the members, the group committee, and the supporting agencies. The samples under study covered 100 members and 10 committee members of Ban San Ton Muang Tai Saving Group, 100 members and 13 committee members of Ban Pa Sa Saving Group, one Community Development Office's worker each from Doi Saket and Saraphi Districts, and one bank worker each from Government Saving Bank's Doi Saket and Saraphi Branches. Information were collected by questionnaire. Analysis was based on descriptive statistics and qualitative reasoning.

The study in comparison between these two groups reveals that there exists no differential in organizational structure and management. The factor of members was considered in five attributes compressing member's education level use of saving group's service,

knowledge and understanding about the saving group, member's participation, and member's needs. Members of both saving groups under study completed only primary school; thus their education level could not explain the success of Ban San Ton Muang Tai case nor the poorer performance of Ban Pa Sa case. Members of the former group appeared to have more knowledge and understanding than those of the other group. The members' use of saving group's service could not explain the success or failure of the group. Meanwhile, members of Ban San Ton Muang Tai Saving Group had moderate level of participation but higher than those of Ban Pa Sa Saving Group. Thus, greater members' participation led to greater success of organization.

The factor of group committee was also looked at in four aspects: education, knowledge and understanding, activity, and administration. Committee members of both saving groups in general completed primary education; therefore, their schooling could not had a part to contribute to the group's success. However, the committee members of Ban San Ton Muang Tai Saving Group were found to have more understanding about saving group operation, undertakes more activities, and perform better administration than those of Ban Pa Sa Saving Group. These explained the greater success of the former group.

The involvement of the two supporting agencies, namely the Community Development office and the government Saving Bank was found to have no relationship write the success or not success of either saving groups.

On member satisfaction, this study could confirm that members of the successful saving group had higher satisfaction with their organization than the otherwise case. On problem and constraint in management of both groups are lack of financial discipline in saving and payment, and using the loan in the different objective as specify.